

VRCH HORA

OŽILA

Historické miesto Vrch Hora je pre väčšinu z nás miestom, kam radi chodíme, nachádzame tam miesto pokoja, oddychu, a v neposlednom rade nás priťahuje dávna história. Práve tú zhmotňujú dve zachované sakrálné stavby. Tú menšiu – barokovú kaplnku sv. Jána Nepomuckého – v poslednom období renovovali pod vedením Občianskeho združenia Tu žijeme – Hic Vivo. Keď sa dokončili aj vonkajšie úpravy okolo kaplnky, prišiel čas zorganizovať slávnosť.

V sobotu 31. júla sa tam konalo podujatie nazvané **VRCH HORA OŽIVA**.

Jednoznačne možno povedať, že v rámci kultúrneho leta u nás to bolo najväčšie a najúspešnejšie podujatie. Zaslúžili sa o to členovia OZ, mnohí dobrovoľníci, členovia DHZ, pomoc poskytol aj starosta obce Ing. Anton Stanko.

Keď predsedníčka združenia Mgr. Zuzana Dolná zahajovala podujatie a ďakovnými listami ocenila tých, ktorí pri renovácii kaplnky najviac pomohli, začal sa odvíjať príbeh nezabudnuteľného dňa. Dňa, ktorý tam prežilo množstvo pútnikov od nás, zo susedných obcí, ale aj ľudí zo vzdialenejších obcí a miest. Nechýbali ani starostka obce Klátova Nová Ves Ing. Iveta Randziaková a tiež starosta susednej Ješkovej Vsi Pavol Greguš. V množstve ľudí ste

Podujatie svojim programom spestrili aj deti z folklórneho krúžku.

CHCEM SA VOLAŤ FRANTIŠEK

Už o niekoľko dní privítame na Slovensku Svätého Otca Františka. Bude to významná udalosť pre všetkých obyvateľov Slovenska. Celý svet bude sledovať túto návštevu. Vieme, aký známy a obľúbený je pápež František. Nielen medzi katolíckymi. Aj nekresťania sa oňho zaujímajú a uznávajú ho. Jedným z dôvodov je ten, že pôsobí akosi „nepápežsky“. Vidíme to v jeho skromnosti, v jeho priamej reči, v jeho nečakaných listoch a telefonátoch obyčajným ľuďom.

Hneď po svojom zvolení sa stal hrdinom viery. Odvtedy nás oslovuje jeho príbeh a učenie. Pri zrode a dozrievaní jeho viery mala veľký vplyv jeho stará matka. Známa je jeho práca v slumoch v Buenos Aires. Tam získaval skúsenosti, ktoré ho ovplyvnili na celý život. Každou svojou apoštolskou cestou púta rozsiahlu pozornosť. Máme radosť, keď vidíme tohto pokorného služobníka, ako ho obklopujú obyčajní ľudia. Jeho ľudskosť nás dojíma.

Odo dňa, keď prvý raz vyšiel na balkón na Námestí svätého Petra, nám rozpráva svoj príbeh. To všetko sa začalo vo chvíli, keď oznámil meno, ktoré si vybral: „Chcem sa volať František“.

Bolo to jeho prvé poslanstvo pre nás. Vychádzalo zo slovnej hračky. Meno František pripomína latinské slovo „francus“, ktoré znamená byť slobodný, otvorený a priamy, teda úprimný človek. Meno František si vybral na počesť svätého Františka z Assisi. Tento veľký svätec je známy

(Pokračovanie na str. č. 2)

mohli stretnúť, okrem iných, aj Ing. Máriu Dvončovou - vedúcu KPÚ Trenčín-pracovisko Prievidza.

Jedným z najvzácnejších hostí bol významný kľížsky rodák, Mons. Peter Paliatka (na snímke vyššie). Pred vynovenou kaplnkou celebroval svätú omšu. Nezabudnuteľnou zostala najmä jeho kázeň. V nej hovoril o histórii obce, Vrch Hory a širších súvislostiach. Slová o histórii spájal aj s dobou, ktorú žijeme. Pod mohutnou lipou a na stráni sediaci účastníci bohoslužby s pohnutím počúvali a snažili sa odniesť si z vypočutého čo najviac. Nepochybne vzácnymi boli chvíle aj po skončení bohoslužby. Osobným stretnutiam a neformálnym rozhovorom s kňazom, ktorý v súčasnosti pôsobí v obci Bojná, sa potešili viacerí. Celý priebeh podujatia a svoj náhľad na jeho organizáciu vyjadril slovami: „**Ďakujem za atmosféru, ktorú na Vrch Hore vytvorili moji rodáci. Som rád, že na Kľíži je ešte toľko ochotných ľudí, ktorí dokážu zorganizovať a zapojiť sa do takýchto akcií.**“

(Pokračovanie na str. č. 3)

Blahoželáme

V mesiaci august 2021 oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Elena Heribanová	– 50 rokov
Vlastimil Šmalo	– 60 rokov
Emil Maťašeje	– 80 rokov
Z najstaršej generácie oslávili svoje narodeniny títo naši spoluobčania:	
Mgr. Margita Dzianová	– 81 rokov
Emil Kňazeje	– 82 rokov
Alžbeta Luciaková	– 82 rokov
Mária Kostolná	– 86 rokov
Imrich Varga	– 88 rokov
Mária Dobiašová	– 88 rokov

Oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

Redakcia Nového Clusu
a pracovníci obecného úradu

* NOVORODENCI *

10.8.2021 Peter Španko,
rodičia Ivana a Peter Špankovi

† OPUSTILI NÁS †

Adolf Medo * 22.5.1935 † 2.8.2021
Jozef Kardoš * 2.2.1942 † 7.8.2021

POĎAKOVANIE

Dňa 2.8.2021 nás vo veku 86 rokov opustil otec, a starý otec

Adolf Medo

Touto cestou chceme vyjadriť vďaka všetkým, ktorí ho sprevádzali na ceste do večnosti. Ďakujeme za modlitby, prejavy sústrasti a kvetinové dary.

Smútiaca rodina

POĎAKOVANIE

Ďakujem všetkým, ktorí prišli na pohreb mojej mamičky. Bol som milo prekvapený početným zastúpením i dvoma krásnymi vencami so slovami rozlúčky za farníkov z Veľkého Klíža aj z Ješkovej Vsi.

Pred 23 rokmi sa mamička spolu so mnou prisťahovala do tunajšej fary. Tu prežila štvrtinu svojho života, tu sa skončila jej pozemská púť. Z tejto fary sa v predvečer sviatku Nanebovzatia Panny Márie presťahovala do nebeského domova.

Rozlúčili sme sa s ňou s láskou, s vierou vo večný život i s nádejou na stretnutie v Božom náručí.

Mons. Anton Kováčik

SPOMIENKA

Dňa 22. augusta sme si pripomenuli 5. výročie smrti drahého manžela, otca, starého otca a brata

Vendelína Bielicha

S láskou spomínajú manželka a deti s rodinami.

Takmer rok aj trištvrte ubehlo od nášho posledného verejného vystúpenia (tento rok bolo prvé na Vrch hore), keď nás Mgr. Mária Zajacová zvolala na prvú skúšku. Tam sme sa dozvedeli, že Jozef Halmo by bol rád, keby sme sa zúčastnili a svojim spevom prispeli k oslave jeho významného životného „jubilea“. Tak sme skúšali, oprášili si texty piesmelódie. Všetko Kostrín v pondelok po desiatich manželský sľub a Jozef Halmovi.

NAŠE DRUHÉ TOHOROČNÉ VYSTÚPENIE

Omšu celebroid Prof. PhDr. ThDr. Amantius Akimjak PhD.

Počas svätej omše zazneli piesne Chor de Clus aj mužskej spevackej skupiny Klížania. Dirigovala Mgr. Mária Zajacová, hudobne sprevádzal Tomáš Hodál z Bošian. Svojím spevom prispeli aj Lucia Čerňanská, soprán a Mgr. Art. Ladislav Štukovský z Tenerife. Všetci spomínaní aj neskôr zabavili pozvaných hostí ľudovými piesňami a spríjemnili im toto sviatočné popoludnie.

Manželia Halmovi zavítali v stredu 18. augusta na stretnutie s Chor de Clus, s Klížanmi a starostom obce. Vyslovili srdečné poďakovanie za naše účinkovanie počas tohto ich dôležitého dňa a želanie, aby sme boli súdržní a udržiavali si pekné slovenské tradície. Pridali aj CD s jeho tvorbou. Jozef Halmo si zaspomínal na okolnosti svojej emigrácie a nezaprel v sebe zabávača – pobavil nás nielen množstvom vtipov, ale svojou hrou na harmonike.

Ing. Zuzana Holáková

OBČIANSKE ZDRUŽENIE
TU ŽIJEME

HIC VIVO

Letné kino na netradičnom mieste

Občianske združenie **Tu žijeme** v spolupráci s obecným úradom zorganizovalo skoro už tradičné podujatie na netradičnom mieste. Zvykli sme si, že podujatia tohto druhu sa konajú vždy na Hôrke. Tentoraz to bolo inak. Pod chotenovskou rozhľadňou, povýše starého cintorína v utorok 17. augusta inštalovali veľké plátno na premietanie a pozvali deti a ostatnú verejnosť na letné kino. Prišlo niečo cez 70 návštevníkov. Museli nejaký čas počkať, menila sa technika, a denné svetlo premietaniu tiež nepomohlo. Napokon ale všetko dobre dopadlo. **Včielka Maja vo filme** sa premietala, deti si predtým mohli zakúpiť maškrtky aj teplý čaj. Novátorská myšlienka

združenia, ktoré v tomto roku oslavuje desať rokov pôsobenia, sa ujala. Historicky prvé premietanie na tomto mieste oživilo kultúrne leto u nás, prinieslo radosť deťom, ich rodičom a ostatným, ktorí sa tam prišli pozrieť, prejsť, alebo len ísť okolo.

Peter Maťašeje

POĎAKOVANIE

Občianske združenie **Tu žijeme – Hic Vivo** úprimne ďakuje všetkým, ktorí sa podieľali na prípravách a úspešnom priebehu podujatia na Vrch Hore. Prispeli tak k zrealizovaniu myšlienky osláviť renováciu kaplnky na nábožensko-spoločenskom podujatí, ktoré sme pre vás s radosťou pripravili.

CHCEM SA VOLAŤ FRANTIŠEK

(Dokončenie zo str. č. 1)

svojím dôrazom na bratstvo a sestersťvo. Každého nazýval svojím bratom a sestrou, od mužov, ktorí sa pridali k jeho spoločenstvu až po egyptského sultána. Vo svojom vyjadrovaní zašiel až tak ďaleko, že hovoril o bratovi Slnku a sestre Lune. Slová brat, sestra, priateľ sú slovami stretnutia. Hovorila o vzťahu, ktorý je viac než obyčajná známosť. Je to niekto, s kým nám je príjemne, pri kom sa dobre cítime.

Svätý Otec František už na začiatku naznačil, akým pápežom chce byť a aký príbeh o sebe nám bude rozprávať. Bude hovoriť jasne a úprimne jazykom, ktorému rozumejú všetci.

Vtedy na balkóne urobil ešte jedno originálne gesto. Tradícia žiada, aby novozvolený pápež požeňal všetkých, ktorí sú v tej chvíli zvolení na Svätopeterskom námestí. František to zmenil. Povedal: „Chcem vás požiadať o láskavosť. Skôr, než vás požeňám, prosím vás, aby ste sa modlili, aby ma Pán požeňal. V tichosti sa modlite za mňa.“ Potom sklonil hlavu a pokorne prijal modlitby ľudí.

Tieto gestá hovoria o pokornom človekovi, ktorému pokora formovala charakter. Vďaka tomu, že Svätý Otec tak otvorene rozpráva o sebe, mnohí ľudia sú otvorení tomu, čo hovorí. V jeho príklade nachádzajú inšpiráciu a obdivujú ho. Je vzorom vodcu, ktorý je pokorný a otvorený. Ľudia, ktorí ho sledujú a poznajú, v ňom vidia odraz svojich vlastných úspechov a ťažkostí.

Jeho zmýšľanie poznačila skúsenosť z mladosti. V Cordobe aj v Buenos Aires začal počúvať príbehy chudobných a bezdomovcov. Jeho prvá apoštolská cesta nevedla k hlave štátu alebo k veľkej svätyni v srdci Európy. Ale navštívil utečencov, ktorí stroskotali pri talianskom ostrove Lampedusa. Šiel k ľuďom, ktorí ešte neboli na okraji spoločnosti. Boli na mori, bez pevnej pôdy, kam by mohli stupiť. A tam sa s nimi modlil.

Svätý Otec sa zaujíma o všetkých chudobných, trpiacich akoukoľvek biedou. Pripomína nám, že sú to naši bratia a sestry, ktorí si zaslužia našu pozornosť a lásku. Nechce podporovať postoj „my“ a „oni“. Len sa snaží búrať múry rozdelenia medzi ľuďmi.

Aj nám sa už čoskoro Svätý Otec prihovori priamo u nás, na Slovensku. Budeme ho pozorne počúvať a jeho slová prenášať do nášho každodenného života. Kiežby jeho návšteva mala pre nás čo najväčší úžitok.

Mons. Anton Kováčik, správca farnosti

VRCH HORA OŽILA

(Dokončenie zo str. č. 1)

Pestrý program

Vrch Hora pripomína pútnickú atmosféru. Ešte doznievali silné dojmy z bohoslužby v rámci ktorej zaspievali aj spevácke súbory z Veľkého Klíža, ženský **Chor de Clus** a mužský **Klížania** a už nastal čas na ďalší program. V ňom sa predstavili deti z folklórneho krúžku pri ZŠ Klátova Nová Ves. Veľký úspech mali sokoliari **Horus** z Košíc, tí, podobne ako aj šermiari **Hector** z Trnavy, doslova navodili atmosféru dávnych, možno slávnych dôb, ktoré v dávnej minulosti Vrch Hora zažívala. Opätovne sa predstavili so svojím repertoárom spomínané spevácke súbory.

Dobre navštevovaný bol stravovací sektor s ponukou chutného gulášu, wafli a nápojov. Kto chcel spomienku na účasť, mohol si zakúpiť novučičké magnetky, vydané pri tejto príležitosti. Deťom sa páčilo maľovanie na tvár, či glitrové tetovanie. Ale boli aj pohybové aktivity, lesná pedagogika. A v ponuke bol aj predaj originálnych výrobkov od šikovných výtvarníčok z usporiadateľskej obce.

Celý priebeh podujatia, bezchybná organizácia, množstvo ľudí, pútavá atmosféra na historických miestach v Tribečských horách, to všetko a zaiste i veľa iného prispelo k tomu, že pri návrate domov si všetci, čo tam boli a čo to zažili, mohli povedať

Z vystúpenia šermiarskej skupiny Hector.

– Vrch Hora naozaj ožila. Vďaka **OZ Tu žijeme** a všetkým ľuďom, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom o to zaslúžili.

Text a foto Peter Maťašeje

Až sedemnást súťažiacich družstiev sa prihlásilo na III. ročník Kračinárskeho kotlíka, podujatia, ktoré sa konalo v sobotu 14. augusta. Tentoraz to bolo premiérové podujatie novo založeného Občianskeho združenia Kračiny. Má devätnásť členov a jeho predsedom je Marek Krupica. Predošlé dva ročníky tamojší

Kračinársky kotlík obohatil kultúrne leto u nás

aktívni občania zorganizovali veľmi dobre, verejnosť teda právom očakávala, že kračinári nesklamú ani tentoraz. A nesklamali.

Okrem siedmich domácich tímov súťažiaci boli z okolia. Z Ješkovej Vsi, Klátovej Novej Vsi, Partizánskeho, Topolčian. Najdlhšiu cestu k nám merali súťažiaci z Horných Obdokoviec. Výber bol teda pestrý, súťažiaci sa snažili navariť čo najlepšie a najchutnejšie a ... samozrejme, najoriginálnejší guláš. Porota mala čo robiť. Zaujímavé bolo, že všetky umiestnenia

postarali svojim nenúteným a príjemným vystupovaním organizátorky a organizátorov v novučičkých zelených tričkách no a samozrejme hudobná produkcia skupiny HS SYSTÉM. Keď už si návštevníci pochutili na ponúkaných špecialitách, mohli sa zapojiť, alebo len prizerieť, súťažiam a atrakciám, ktoré boli napórúdzi. Na svoje si prišli deti, veď nechýbal ani menší kolotoč. Dospelákov, predovšetkým hlavne mužov, oslovila súťaž v rýchlosti prepílenia polena klasickou pílou „bruchačkou“. Miestom súťaže sa nedalo prejsť. A to ešte nežrebovali tombole. Toto prišlo na rad podstatne neskôr. A trvalo to dlho. Veď cien bolo vyše šesťdesiat! Živá hudba hrala potom do neskorej noci. Jej tóny a spokojnosť návštevníkov doznievali ešte aj nasledujúce dni. Občianske združenie Kračiny sa naozaj blysko. Ľudia v ňom združení a ďalší dobrovoľníci, ktorí im pomáhali, príjemne prekvapili. Obohatili spoločensko – kultúrny život obce a práve končiaceho sa leta. Budeme zaiste zvedaví na ich ďalšie aktivity a budeme ich radi inšpirovať.

Text a foto Peter Maťašeje

◀ Porota mala naozaj ťažkú úlohu...

SÚ PRÍKLADOM

Hovorí sa, že aj snaha sa cení. No skutky o to viac a sú príkladom a motiváciou pre iných. Nie je jednoduché v dobrom poukázať na niektoré, aby sa na iné, či iných nezabudlo. Prístrešok nad Láznou skrášľujú muškáty, o čo sa pričínila Katka Mencilová. O ich „život“ – polievanie (ale aj o ďalšiu zelenú výzdobu) sa starajú Danko Smatanová, Evka Pauerová, Marienka Zajacová a ďalší.

Záslužnú prácu odvieďol Paľko Hlaváček, ktorý postupne upravil svah pred domom. Keď už betónové kocky svojou tiažou skôr smerovali ku chodníku ako k svahu, on im kocke po kocke dal bezpečné miesto.

Som presvedčený, že takýchto skutkov je v našej obci podstatne viac, za čo si všetci ich aktívni a obetaví občania zasluhujú pozornosť a poďakovanie.

Ing. Anton Stanko, starosta obce

brali hostia. Najúspešnejší boli a prvé tri miesta v súťaži vo varení gulášu obsadili:

1.miesto: Peter Maringa, Topolčany varil guláš z diviaka a hovädziny.

2.miesto: Tomas Fabian, Klátova Nová Ves, uvaril fazuľový guláš.

3.miesto: Martin Hudok, Partizánske, uvaril hovädzí guláš.

Okrem gulášov niekoľkých druhov a iných polievok sa predávali aj pečené klobásky a iné pochúťky, nemohli chýbať chladené nápoje. A dobrá nálada. O tú sa

Súťaž v prepílení polena bola dynamická a účastníkov naozaj zaujala.

POSTUPNE MODERNIZUJEME...

KUCHYŇA KULTÚRNEHO DOMU

Kuchyňa v kultúrnom dome dostala nový šat a nový rozmer. Po stavebných úpravách (obloženie časti stien a podláh, nových rozvodoch elektroinštalácie a znížených stropoch), získali priestory nové odsávanie, zmodernizovali sa stoly (nerez), rovnako aj spotrebiče. Pre zjednodušenie odovzdávania inventára sa vyhotovil príručný sklad. Pre zníženie úniku tepla sa vymenili vchodové dvere z plechových schodov.

Pre povšimnutie stojí výmena dverí a okien na klube hasičov.

Kuchyňa z pohľadu malej zasadačky.

Chodba z javiska do kuchyne.

Vývarovňa el.spotrebiče.

Odstránenie omietky MŠ a vodiče novej inštalácie.

Spálňa v MŠ v rekonštrukcii s demontovanými radiátormi ÚK.

Príručný sklad kuchyne.

MATERSKÁ ŠKOLA

V minulom roku obec zrealizovala prvú etapu rekonštrukcie vnútorných priestorov v MŠ. Zastupiteľstvo zahrnulo do plánu pre tento rok druhú etapu rekonštrukcie, na čo vyčlenili finančné prostriedky. Hlavným dôvodom bola nevyhovujúca elektroinštalácia a zníženie energetickej náročnosti. Bolo potrebné vykonať nasledovné stavebné úpravy: oškrabanie starých náterov a omietok na stenách, zateplenie a zníženie stropov, výmena elektrických vedení, rozvádzačov a svetelných telies, výmena pôvodných ventilov na radiátoroch za termostatické a obnova povrchov stien. Zamestnanci a deti sa môžu tešiť na vynovené priestory.

Chodba – vid' zateplený strop a konštrukcia pre zníženie stropu.

Vstup – šatňa.

Vynovená spálňa.

Učebňa po rekonštrukcii.

POŽIARNA ZBROJNICA

Ako sme našich čitateľov a občanov v našom mesačníku informovali, obec má novú techniku – komunálnu aj požiaru. Pre ich udržanie a prevádzku bolo potrebné prispôsobiť aj priestory požiarnej zbrojnice. Vybudovala sa nová zemná elektrická prípojka. Pre techniku bolo nutné do budovy zaviesť pitnú vodu. Bolo teda potrebné zhotoviť novú vodovodnú prípojku (projekt, súhlas, žiadosť, vodomerná šachta, zemné práce, pripojenie, rozvod v budove...). Vymenili sa okná a vstupná brána. Zateplil sa vonkajší plášť budovy s novou fasádou. Znížili a zateplili sa stropy vo všetkých miestnostiach, zrekonštruovali vnútorné omietky. V ďalších dňoch sa upravujú podlahy a vstup do zbrojnice.

Text - Peter Maťašeje

Foto - OcÚ

Budova v novom šate.

Znížený zateplený strop a sekčná brána.

Znížený strop so zateplením.

OČARUJÚCE KOŠICE

Ako inak začať leto a prázdniny, keď nie každoročným hasičským zájazdom. To isté si povedal aj organizátor zájazdu Vladimír Sasko. A tak aj bolo. V sobotu, 3.7.2021 sa o 5:00 hod. pohol z našej malebnej dedinky autobus plný členov i nečlenov (ale rozhodne priaznivcov) Dobrovoľného hasičského zboru Veľký Klíž. Šikovnými zodpovednými vedúcimi boli Vlado Sasko a náčelník DHZ Pavol Stanko.

Počas prvej pauzy sme si pri nežných slnečných lúčoch slnka, vychutnali raňajky na pumpe. No nedajte sa oklamať miestom. Jedli sa výborné vajíčka, ham and ex, sendviče a mnohé iné teplé i studené pochúťky, ktoré boli v štedrej ponuke pumpového bufetu ale aj účastníkov zájazdu. O nejaký čas autobus zaparkoval na parkovisku prvej kultúrnej pamiatky nášho výletu. Bol ním krásny kaštieľ Betliar. Prehliadku sme absolvovali na dve skupiny. Kaštieľ Betliar má akoby dva hlavné tematické okruhy. Jedným je rod Andrassyovcov, najvýznamnejších majiteľov kaštieľa, druhým priblíženie života a bytovej kultúry uhorskej šľachty v 18. a 19. storočí. Myslím si, že asi všetci účastníci boli príjemne prekvapení krásami tohto skvostu a odporúčili by aj Vám jeho návštevu. Pred odchodom sme niektorí stihli ešte čo – to zobnúť a hurá do našej cieľovej destinácie.

Po poslednej dlhšej ceste autobusom toho dňa sme vystúpili na autobusovej stanici v Košiciach. Odtiaľ sme sa presunuli na známe námestie. Tu sme absolvovali výklad o meste so sprievodkyňou. Dozvedeli sme sa veľa zaujímavých historických informácií, videli krásne budovy, vypočuli kúzelné tóny spievajúcej fontány, dostali sme typy na ďalšie zaujímavé miesta v Košiciach. Po prehliadke s výkladom sme sa ubytovali a užívali si každý podľa seba krásy a zákutia večerného mesta, večerných očarujúcich Košíc.

V nasledujúce ráno sme krátko po raňajkách vyrazili do Jasovskej jaskyne. Je známa tým, že je významným zimoviskom netopierov – až pre 19 druhov z 24 žijúcich na Slovensku. Prekrásne kamenné vodopády a iné skalné útvary vytvorené pôvodným podzemným tokom rieky Bodvy nám vyrážali dych, ktorý si sem môžu prísť liečiť pacienti s rôznymi respiračnými problémami – takzvaná speleoterapia. Objavili sme aj studňu lásky, niektorí znenazdajky, a pribudlo pár jemných buchnutí hlavy kvôli nízkym stropom, ale

všetko sa bralo so všade prítomným humorom. Cestou späť do Košíc, sme sa zastavili v Medzeve pozrieť drevený hámor s krátkym no zaujímavým výkladom. Na koniec plánovaných aktivít dňa sme vyšli na rozhľadňu Hradová s očarujúcim výhľadom. Tu sme videli pozostatky Košického hradu. Večer, sme niektorí absolvovali krásny, uchu lahodiaci organový koncert v krásnom Dóme sv. Alžbety. Po koncerte bola možná prehliadka Dómu, pričom výnimočne otvorili aj inokedy neprístupné, tajomné a históriou

Účastníci hasičského zájazdu.

dýchajúce miestnosti. Po tomto nezvyčajnom zážitku sme si dosýta mohli doplniť energiu a tekutiny výbornou gastronomickou ponukou Košíc, podľa svojej chuti.

V pondelok sme mali na výber z dvoch možností. Jednou bol krásny Jasovský kláštor, ktorý patrí k najvýznamnejším neskorobarokovým a rokokovým pamiatkam na Slovensku, ako aj vo vnútri nachádzajúca sa jedna z najväčších knižníc na Slovensku s približne 80-tisícimi zväzkami kníh. Druhým variantom bola Košická ZOO. Tu si na svoje prišli deti i dospelí. Výnimočnými boli asi najmä tulene, tučniaky či klokan. Pár z nás sa stihlo aj zviazať na bobovej dráhe.

Po predĺženom víkende v nádherných Košiciach a ich okolí, sme unavení, no šťastní, nastúpili do autobusu a vydali sa domov. Cestou sme sa stihli zastaviť na výborné bryndzové halušky a im príbuzné pochúťky, podriemali si v autobuse a spotrebovať posledné zásoby z domu. V pondelok večer sme vystúpili v našej malebnej dedinke a s krásnymi spomienkami sa už teraz tešíme na budúcoročný hasičský výlet. Čo viac dodať, Košice sú jedno-ducho OČARUJÚCE.

Katarína Melušová

Tradície slovenského vidieka na Agrokomplexe

Cieľom podujatia prebiehajúceho v dňoch 19. – 22. augusta 2021 v areáli Slovenského poľnohospodárskeho múzea v Nitre bolo zachovávanie kultúrneho dedičstva slovenského národa, odovzdávanie tradícií z generácie na generáciu. Okrem otvorených stálych náučných expozícií nechýbal remeselný jarmok, spojený s ukážkou tradičných remesiel. Územie MAS Stredné Ponitrie na ňom reprezentovali – Mgr. Andrej Michalík – kováčstvo, Imrich Lorincz – drotárstvo (obaja remeselníci z obce Krásno), z obce Veľký Klíž Emília Hudoková – aranžmány zo slamy a prírodnín a Ing. Zuzana Holáková – textilné výrobky a šité hračky. Našich remeselníkov sme mali možnosť vzhliadnuť v spravodajskej relácii RTVS a tiež vo Farmárskej revue. Pútavý program bol v sobotu 21. augusta obohatený o kosecké preteky, organizované Slovenským koseckým spolkom. Kosenie je slovenskou tradíciou, kultúrnym dedičstvom a zároveň je ekologické v porovnaní s modernými spôsobmi kosenia. Počas podujatia prebehlo aj hlasovanie v súťaži o NAJ fotografiu z územia MAS, ktorú každoročne vyhlasuje Národná sieť rozvoja vidieka SR. V tomto roku získala titul absolútneho víťaza fotografia z MAS Partnerstvo Muránska planina – Čierny Hron. Všetky fotografie zaslané do súťaže budú súčasťou spoločného katalógu, ktorý vydáva NSRV SR.

Ing. Tatiana Sasková

Keď sa začítate do vrcholovej knihy na Holienovej (Kolianovej) môžete si všimnúť, že časté zápisy tam má Martin Turček z Krásna. A bol to práve on, ktorý prišiel s myšlienkou zorganizovať v Krásne bežecké podujatie. Myšlienka sa ujala a v roku 2018 zorganizovali 0.ročník. Nasledujúce dva roky sa v organizovaní pokračovalo. Tentoraz teda pripravili III. ročník. Na štart sa postaví

BEH CEZ PLEŠOVICU

lo 94 bežcov v štyroch mužských a štyroch ženských kategóriách. Medzi nimi bolo niekoľko bežcov z okolia, z klížskej doliny tam zatiaľ účastníka nezaznamenali. Po odštartovaní dospelých, potom bežali deti z obce, okolia aj deti bežcov. Súťažili v dvoch kategóriách.

Domáce Krásno reprezentovali štyria bežci. Dve strieborné medaily zostali doma. V kategórii do 39. rokov ju získal Martin Turček a nad 60 rokov jeho otec Anton. K úspechu podujatia prispeli viacerí sponzori, miestny obecný úrad a organizátori zdôrazňovali, že o úspešný priebeh sa zaslúžila vlastne celá obec, lebo skutočne pomáhal, ako sa hovorí, každý. Malí, mladí, dôchodcovia.

Peter Maťašeje

Motokrosové preteky s rekordnou účasťou jazdcov

Svoj sviatok mali priaznivci motokrosového športu v nedeľu 22. augusta. Na domácej trati Brody v Ješkovej Vsi sa konali Medzinárodné majstrovstvá SR mládeže a zároveň sa jazdili preteky v rámci Slovenského pohára v motokrosovom športe 2021. Na výborne pripravenej trati štartovalo až 216 motokrosárov zo Slovenska, Česka, Poľska, Ukrajiny či Maďarska, čo je doposiaľ rekordné číslo štartujúcich v tohtoročnej sezóne MX SMF.

Preplnený areál na Brodoch počas pretekov.

Prvé motokrosovú podujatie u nás v tomto roku prilákalo vyše 800 divákov. Videli zaujímavé športové momenty, napínavé súboje a skvelé výkony malých jazdcov, ale i dospelých. Naš klub reprezentovali tentoraz traja pretekári. Najlepšie z nich si počínal Andrej Stanko, ktorý v triede do 250 cm³ skončil na celkovom 7. mieste. V kubatúre do 450 cm³ sme mali dvoch jazdcov. Tomáš Menšík skončil na 20. mieste. Hneď za ním, na 21. mieste skončil Dušan Hudok ml. Pôvodne mal v kategórii veteránov štartovať aj prezident AMK Bc. Rudolf Mihaleje, no kvôli zraneniu musel štart vynechať.

Organizácia podujatia bola, ako už u motokrosárov býva zvykom, veľmi dobrá. Presne to vystihli na stránke Slovenskej motokrosovej federácie, keď d'akovali všetkým za „vytvorenie úžasnej športovej dych-berúcej atmosféry a, samozrejme, aj organizátorom za vynaloženú snahu k príprave podujatia v tejto ťažkej dobe...“

Kto chcel nasať atmosféru motokrosového športu, vidieť všetko to naokolo, nazrieť trochu aj do depa, teda zákulisia jazdcov, navyše, ak si chcel dať niečo dobré, osviežiť sa, prípadne zakúpiť suveníry zo sveta motokrosového športu, mal ideálnu

Jeden z domácich jazdcov-Dušan Hudok ml.

možnosť. Všetkého bolo dosť a bolo to vskutku nabité všetkým, čo areály, kde hučia motory, vonia benzín, panuje zdravá rivalita a súťaživosť, majú mať. Ďalšou zastávkou motokrosovej karavány bude Čataj, kde sa preteky uskutočnia 5. septembra.

Text a foto – Peter Maťašeje

Výbor OŠK AMK V. Klíž ďakuje všetkým, ktorí pomáhali pri prípravách a aj počas podujatia.

FUTBAL A – mužstvo

VII. futbalová liga mužov – skupina B
Jesenná časť súťažného ročníka 2021/2022
12.kolo (predohrávka) Šimonovany -Veľký Klíž,
zápas sa mal hrať 1. augusta. Pre nespôsobilý terén bol odložený.

1.kolo 7. augusta Šišov – Veľký Klíž 4 : 3 (3:0)
góly OŠK – P. Minár, J. Bielich a Martin Stanko.
Naši po prvom polčase schádzali z ihriska s hrozivým výsledkom 3:0. Keď po prvých

dvoch minútach druhého polčasu domáci zvýšili na 4:0 to už hrozila katastrofa. Tá sa, našťastie pre našich hráčov, nekonala. Tromi gólmi dokázali zápas zdramatizovať, no ďalší sa im už nepodarilo vsietiť a tak zo Šišova odchádzali s tesnou prehrou.

2.kolo 15. augusta V. Klíž – TJ Rybany 1:1 (0:0)
gól OŠK – J. Kučera (11m).

3.kolo 22. augusta Biskupice – Veľký Klíž 7 : 0 (3:0).

Len 50 divákov sa prišlo pozrieť na zápas, v ktorom sme už od 24. minúty hrali v oslabení, keďže bol vylúčený Peter Pavlíček. Potom sme už len počítali góly v našej sieti...
– pm –

Futbalové mužstvo Veľkého Klíža. Horný rad zľava: Martiška J. (predseda OŠK), Kučera Š., Chrenko I., Minár P., Stanko T., Maťašeje V., Marko M., Žikavský D., Stanko M., Duša P., Urban J. (člen výboru)

Dolný rad zľava: Stanko M. (tréner), Vavák A., Urban T., Gáher P., Bielich P., Meluš F., Bielich J., Kučera J., Stanko Š.

Na foto chýbajú: Chrenko J., Dovalovský J., Dovalovský M., Úradník M., Michal A., Kučera M.

Na Gerlachov sa prepisovala história klížskej turistiky

Pre športovo-turistický život u nás je úžasným zistením skutočnosť, že kontinuálne – už veľmi dlho – pokračuje tradícia tatranských výstupov našich turistov a turistiek. Spomínaná tradícia začala ešte v 80-tych rokoch, pokračovala v rokoch 90-tych (o čom sa už pravidelne písalo aj Novom Cluse), na prelome milénia a stále trvá. Potvrdzujú to najnovšie správy o pozoruhodných výstupoch, ktoré sa podarilo urobiť partii ôsmich mladých ľudí od nás, z Ješkovej Vsi a dvoch hostí, ktorých mali medzi sebou.

Gerlachovský štít

Sobota 24. júla zostane nezabudnuteľnou pre šesticu mladých ľudí, ktorí sa vybrali zdolať najvyšší vrch našej krajiny. Rozdelili sa do dvoch skupín. V tej prvej bol **Peter Hlaváček**, **Tobias Bielich** a **Pavol Duša ml.** z Ješkovej Vsi. Vystupovali s horským vodcom Romanom Jelenským (bol to ten istý, ktorý sprevádzal Petra počas výstupu v lete roku 2018). Druhá skupina s horským vodcom Pavlom Kunom vystupovala v trojčlennej zložení **Marek Marko**, **Vladimír Maťašeje** a **Michaela Hlušková** z obce Prečín.

Postupovali štandardnou trasou od Sliezkeho domu, hore cez Velickú próbu. Ako sme sa dozvedeli mali výborné počasie, bolo pomerne jasno a slnečno, len málo obláčikov. Pozoruhodné a svojím spôsobom historické

na tomto výstupe sú dve skutočnosti. Tobias Bielich sa vo veku 16 rokov a 15 dní stal najmladším človekom z klížskej doliny, ktorý zdolať Gerlachovský štít (prekonal tak svojho brata Sama, ktorý v lete v roku 2018 zdolať Gerlach síce tiež ako 16-ročný, ale mal o deväť mesiacov viac, teda bol už skoro 17-ročný). Peter Hlaváček si zdolanie Gerlachovského štítu po roku 2018 zopakoval. Stál tak na najvyššom vrchole našej krajiny – ako jediný z celej klížskej doliny – dva krát!! Po úspešnom výstupe sa šestica vrátila cez Batizovskú próbu na Sliezsky dom.

Rysy, Východná Vysoká

Kým vyššie menovaní zdolávali Gerlach **Monika Bielichová** s priateľom **Marekom Šupom** z Práznoviec zdolávali inú vysokohorskú túru a úspešne vystúpili na Rysy. V nedeľu sa kompletná osemčlenná výprava rozhodla zdolať Východnú Vysokú. Vytýčili si trasu opäť zo Sliezkeho domu. Zhoršilo sa počasie. Oproti sobote už bolo horšie, pršalo a hore od Poľského hrebeňa a vyššie už fúkal aj dosť silný vietor. Viacerí sa rozhodli nepokračovať, a zvolili cestu späť. Utvoril sa vrcholový team v zložení Marek Marko, Vladimír Maťašeje, Tobias Bielich a Peter Hlaváček. Tí postupovali hore. Pochvalovali si veľmi pekný úsek túry medzi Poľským hrebeňom - Východnou Vysokou a aj samotný vrchol s peknými výhľadmi, ktoré narušovala horšia viditeľnosť so zmravenou oblohou. Po úspešnom zdaní sa štvorica vrátila na Sliezsky dom, kde ich čakali ostatní. Spolu s nimi sa potom všetci spoločne vrátili domov, zdraví a šťastní z toho, čo sa im podarilo. K pekným vysokohorským, turisticko-horolezeckým výkonom im úprimne blahoželáme!

Peter Maťašeje

Dovolenka – čas sladkého leňošenia

Pre väčšinu z nás je najkrajšou dobou na trávenie dovolenky letné obdobie prežité v spoločnosti rodinných príslušníkov. Niekoľko láka spoznávať ďaleké exotické krajiny, iného očarí kúpanie v mori a sú i takí, ktorí radi navštívia historické pamiatky alebo malebnú prírodu v okolí nás.

Každý má iné predstavy o tom, ako stráviť čas oddychu a voľna. Ostáva otázkou, ako sa máme správať na dovolenke. Tak ako aj v bežnom živote, aj tu platia isté pravidlá. Bolo by chybou domnievať sa, že je všetko dovolené. Skromnosť, ohľaduplnosť a istá dávka prispôbenia sa majú byť našimi stálymi sprievodcami. Veď svojimi činmi reprezentujeme v cudzine aj svoju krajinu.

Dni voľna od práce, ktoré poväčšine využívame na zotavenie a venovanie sa svojim osobným záľubám, sú v dnešnej dobe také samozrejme, že si myslíme, ako by to bolo vždy tak bývalo. Naši starí rodičia nás však rýchlo vyvedú z omylu, keď nám rozpovedia, ako ťažko a bez prestávky sa voľakedy hrdlačilo. Pre väčšinu z nich bol pojem dovolenka a odpočinok len niečím neznámym a nepochopiteľným. Okrem nedeľ a povinných sviatkov pracovali do úmoru pre zisky iných, a preto sa skoro zodrali. Po čase, keď aj vznikol dovolenkový zákon, nebolo finančných prostriedkov na to, aby čas oddychu mohli využiť inakšie ako na vedľajšiu pracovnú príležitosť. Nebola rekreačná starostlivosť, neboli možnosti liečebných pobytov, ani podmienky pre turistiku. Toto všetko sa však časom zmenilo natoľko, že v súčasnosti nám naša životná úroveň umožňuje zariadiť si liečebný či iný pobyt prakticky kedykoľvek.

Dovolenka je zaslúžená a dobre padne najmä vtedy, keď na ňu odchádzame po poctivo vykonanej práci a s tým úmyslom, že sa chceme zotaviť tak, aby sme sa z nej vrátili s obnovenými silami, s novým elánom a chuťou do ďalšej práce.

Teplé až tropické horúčavy pomaly vystrieda jesenné počasie. Tento nádherný čas leňošenia bude čoskoro nenávrtné za nami. Iba spomienky, fotografie a možno opálené telá nám budú pripomínať čarovné chvíle, prežité za hranicami všedných dní.

Anna Kňazeová

Náučným partizánskym chodníkom

Už 33. ročník prechodu „Náučným partizánskym chodníkom“ usporiadali v sobotu 21. augusta obce Skýcov a Zlatno v spolupráci s Nitrianskym samosprávnym krajom a ďalšími organizáciami. Od nás na toto podujatie nikto nechodil. Všetko sa zmenilo v roku 2018, keď sme sa začali pravidelne tohto podujatia zúčastňovať. Tentoraz sme sa prezentovali v 14-člennej zložení turistiek a turistov z V. Klíža a Ješkovej Vsi. Ráno sa všetko začalo v Skýcove, kde tamjší starosta vítal viacerých poslancov Národnej Rady Slovenskej republiky, zástupkyňu Veľvyslanectva Ruskej federácie a mnohých ďalších hostí, ako i všetkých účastníkov. Organizátori ohlásili účasť 600 ľudí. Bolo pozoruhodné sledovať veľa rodín s deťmi a vôbec mladých ľudí. To je zaiste príslubom, že táto pozoruhodná tradícia bude mať dlho svojich nasledovníkov. Samotný pochod smeroval do obce Zlatno. Tam bola slávnosť pri pamätníku SNP, kládli sa vence, odznelo niekoľko príhovorov. V zadnej časti areálu kultúrneho domu a obecného úradu prebiehala spoločenská časť podujatia. Odniesli sme si len tie najlepšie dojmy, účastnícke listy, suveníry a hlavné pociť z nádhery prežitého dňa v Tribečských horách a obciach, ktoré ležia v ich náručí.

Peter Maťašeje